

Музика епохи барокко

- Поняття Барокова музика або музика бароко описує стиль європейської музики в період приблизно між 1600 та 1750 роками. Барокова музика наслідує музику епохи Відродження і передує класичній музиці, її вершинами зазвичай вважають творчість Й. С. Баха і Г. Ф. Генделя

Виконання барокової
музики

Риси барокової музики

- Витоки барокового стилю припадають на кінець XVI століття, коли оптимістичний гуманізм епохи Відродження змінюється трагічним світосприйняттям, пов'язаного з усвідомленням економічних і політичних проблем, що призвели до буржуазних революцій XVII ст. З виникненням стилю бароко музика вперше продемонструвала свої можливості заглибленого і багатостороннього втілення світу душевних переживань людини, хоча в музично-теоретичних працях епохи ще переважають схоластичні погляди.

Музичний ансамбль епохи
бароко

Жанри

- Провідне місце в бароковій музиці посідають музично театральні жанри, насамперед **опера**.
- Серед інших монументальних жанрів — жанр **ораторії**.
- У сфері культової музики значне місце зберігали такі жанри як **меси і пасіони**.
- Виникають масштабні циклічні форми — **концерти, сюїти, сонати**.

Музичні інструменти

- Орган
- Клавесин
- Віоли
- Віолончель
- Контрабас
- Флейти
- Кларнет
- Гобой
- Фагот

Бароковий орган XVIII сторіччя
у Монастирі Святого
Хреста, Коїмбра, Португалія

Віолончел
ь

Контраба
с

Кларне
т

Періодизація

- Епоху бароко в музиці умовно розділяють на три періоди — ранній, зрілий і пізній. Раннє бароко починається від появи жанру опери, цьому періоду властиве становлення барокових жанрів і поступовий перехід від модальної гармонії до тональної. Зріле бароко характеризується повсюдним поширенням стилю і розгалуженням музичних жанрів. Пізнє бароко характеризується остаточним ствердженням тональної системи.

Раннє бароко. Найяскравіші представники

Клаудіо
Монтеверді

Джованні
Габріелі

Генріх
Шютц

Зріле бароко. Найяскравіші представники

Жан Батіст
Люллі

Арканджело
Кореллі

Генрі
Перселл

Дітріх
Букстегуде

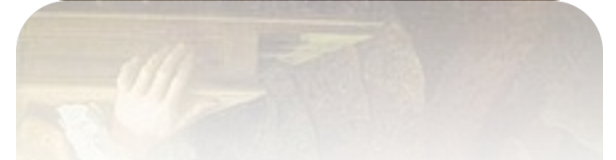
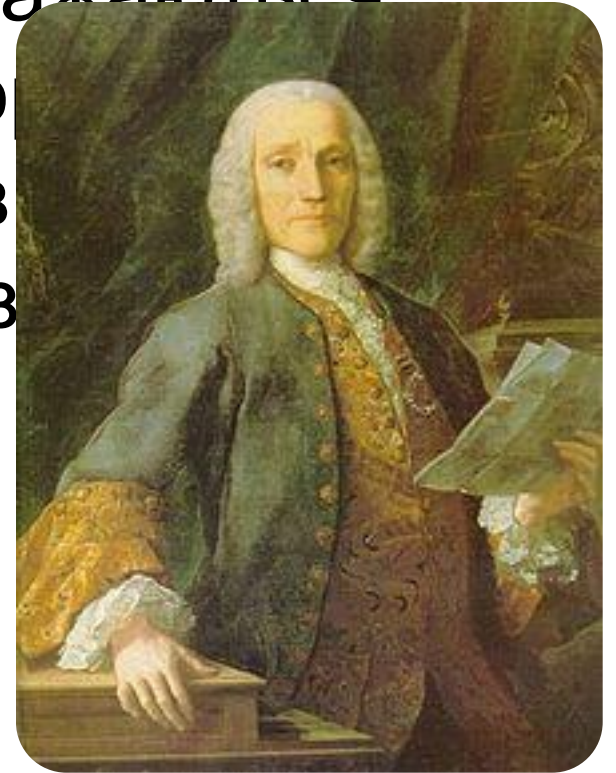
Пізнє бароко. Найяскравіші представники

- Антоніо Вівальді, зробив значний внесок у розвиток інструментального барокового концерту і барокових сонат тріо-сонат. В його творчості викристалізувалася тричастинна форма concerto grosso. Він є автором понад 500 творів.
- Один з найвідоміших творів — перші 4 концерти з 8-го опусу, циклу з 12 скрипкових концертів — «Чотири пори року» — ранній зразок програмної симфонічної музики

Антоніо Вівальді

- Доменіко Скарлатті, є автором близька 500 клавірних сонат, які вважаються зразком старосонатної форми клавірний стиль справив в багатьох майбутніх композ

- Георг Фрідріх Гендель, імовірно був найзнаменитішим придворним композитором свого часу. Його стиль вважається перехідним від барокового до класичного. Гендель є розвинув жанр ораторії, надавши йому драматургічної цільності, а також започаткував інструментальні концерти на відкритому повітрі, які іноді вважають передтечею т.зв. «популярної музики».

- Йоганн Себастьян Бах, найбільш майстерний поліфоніст своєї епохи, узагальнив досягнення музичного мистецтва перехідного періоду від бароко до класицизму.

